

For det første glæder det mig i hvert fald, at svaret på det stillede spørgsmål også var, at lovgivningen var overholdt. For det andet har jeg også tilkendegivet, at såfremt der skulle være hjørner, som har noget med f.eks. alvorlige kræftsituationer at gøre, jamen så må vi se på, om det, når det er blevet analyseret igennem, også har en bredde og en dybde, der gør, at det kan bære, at man ser nærmere på det i forbindelse med ny lovgivning.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja, tak for det. Og så er den næste ordfører hr. Thomas Adelskov.

Thomas Adelskov (S):

Lad mig starte med at sige, at Socialdemokraterne støtter det her lovforslag. Men jeg må også konstatere, at vi nu endelig har fået regeringen til at anerkende, at der er problemer med kontanthjælpsloftet. På trods af det her lovforslags kompleksitet eller mangel på samme, er det halvandet år siden, regeringen lovede, at det her lovforslag skulle komme, og det kommer så først nu. Det kommer nu, fordi der er nogle journalister, der har interesseret sig for det og har presset regeringen og på et pressemøde har spurgt statsministeren: Hvor bliver det dog af? Og så måtte beskæftigelsesministeren bøje nakken og punktere sit kontanthjælpsloft.

Sidste år var der et flertal i Folketinget, der punkterede regeringens fattigdomspolitik, ved at vi sikrede, at unge psykisk syge ikke skulle rammes af den særligt lave ungesats.

Men vi bliver også bare nødt til at konstatere, at vi har en regering, som har en fattigdomspolitik, en regering, som tror, at det, at man gør mennesker fattige, bringer dem i arbejde. Jeg bliver nødt til at konstatere, vil jeg sige til beskæftigelsesministeren, at det, vi ved, er, at det marginaliserer mennesker. Det marginaliserer dem, fordi de ikke er i stand til at sende deres børn af sted til børnefødselsdage, fordi de hverken har råd til gaver eller til selv at holde børnefødselsdag; at de lader være med at lade deres børn deltage i sportsaktiviteter, fordi det kræver, at man betaler et kontingent for at være medlem af en sportsklub; at de fravælger køb af sko; at de fravælger at gå til tandlæge, som alle andre mennesker i dette land ellers gør.

Nu står vi så med et lovforslag, hvor beskæftigelsesministeren i lovforslaget skriver, at når man ikke stiller krav til studerende om, at de skal være til rådighed for arbejdsmarkedet og

deltage i andre aktiviteter, så er det jo også meget naturligt, at man så heller ikke stiller krav om, at de skal rammes af kontanthjælpsloftet. Det er jeg sådan set meget enig i. Men det rejser jo et helt andet spørgsmål: Hvad med de mange andre, som vi heller ikke stiller krav om skal deltage i aktiviteter; altså de mennesker, som er syge og svage, og som vi har kunnet konstatere ikke er i stand til at passe ind på vores arbejdsmarked?

Vi har et matchgruppesystem, som beskæftigelsesministeren selv har været fadder til, der betyder, at man indplacerer ledige mennesker, folk på kontanthjælp eller på dagpenge, i matchgrupper fra 1 til 5. Og vi har et system, hvor vi har konstateret, at dem, som bliver indplaceret i matchgruppe 1-3, er dem, om hvem vi siger, at de er forholdsvis tæt på arbejdsmarkedet eller kan gå direkte ud på arbejdsmarkedet, hvori mod de, der er indplaceret i matchgruppe nr. 4 og nr. 5, har så store problemer, at de ikke bare kan gå ud og finde sig et job.

Det er f.eks. den familie, som Arbejdsmarkedsudvalget havde besøg af kort før jul. Det er en familie, som kunne berette om, at manden var syg, nedslidt på grund af mange års arbejde i hotel- og restaurationsbranchen. Han havde været igennem én operation og skulle formodentlig opereres om igen og stod foran også at skulle opereres i sine knæ. Her var jo ikke tale om en familie, som ikke ville arbejde. Der var jo ikke tale om nogen, som værgede sig og mente, at det var en badebillet at være på kontanthjælp. Der var tale om nogen, som rent faktisk gerne ville arbejde, men der var forskellige forhold, der gjorde, at man ikke kunne.

Kl. 14.00

Det her lovforslag hjælper ikke den familie, på trods af at jeg tror, at alle i det her Folketing erkender, at hvis man har to ødelagte knæ og en ødelagt skulder, så er det nok umuligt at gå ud og lave et stykke arbejde eller komme i beskæftigelse. Jeg vil sige til beskæftigelsesministeren, at der er masser af uretfærdigheder ved kontanthjælpsloftet.

Når man så i dag hører Venstres ordfører, hr. Erling Bonnesen, stå og sige heroppefra, at der er andre muligheder i lovgivningen, og at kommunalreformen nok skal redde det hele, så ved vi herinde jo godt, at det ikke passer. Der er ikke de løsninger i forbindelse med kommunalreformen. De syge mennesker kommer jo ikke i arbejde eller bliver raske, fordi man har lavet en kom-